

چرا نامه اعمال به امام زمان (عج) عرضه می‌شود

امام مهدی (عج) در نامه‌ای به شیخ مفید می‌نویسد: ما در مراعات و خبرگیری از حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را فراموش نمی‌کنیم. این اغراق نیست، امام با تمام وجود ما را دوست دارد و به ما عشق می‌ورزد.

همشهری آنلاین: امام مهدی (عج) در نامه‌ای به شیخ مفید می‌نویسد: ما در مراعات و خبرگیری از حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را فراموش نمی‌کنیم. این اغراق نیست، امام با تمام وجود ما را دوست دارد و به ما عشق می‌ورزد.

به گزارش فارس، حجت‌الاسلام محمدرضا فوادیان استاد حوزه و دانشگاه و کارشناس مهدویت به مناسبت نهم ربیع‌الاول آغاز سالروز امامت حضرت حجت (عج) درباره اینکه امام زمان (عج) به چیز میزان به دوستان خود توجه دارد، این‌گونه می‌نویسد:

رمیله می‌گوید: در زمان حکومت امیرالمؤمنین (ع) روزی به تب شدیدی دچار شدم و در روز جمعه احساس سبکی کردم با خود گفتم: بهتر است که آبی به صورت بزنم و پشت سر حضرت (ع) نماز بخوانم به مسجد آمدم. هنگامی که آن حضرت بالای منبر رفتند. تب من برگشت. وقتی سخنان امام تمام شد و به سرای حکومتی برگشت، من هم به آنجا رفتم و وارد ساختمان شدم. حضرت فرمودند: ای رمیله می‌دیدم که به خود می‌پیچیدی. گفتم: آری، آن گاه داستان خود را بازگو کردم.

فرمودند: رمیله! هیچ مؤمنی مریض نمی‌شود مگر اینکه ما از شدت علاقه به او مریض می‌شویم و هیچ مؤمنی غمگین نمی‌شود مگر اینکه ما به خاطر او محزون می‌شویم و دعا نمی‌کند، مگر اینکه آمین می‌گوییم و ساکت نمی‌شود، مگر اینکه برایش دعا می‌کنیم.

گفتم: یا امیرالمؤمنین! فدایت شوم، این حالت مربوط به کسانی است که در کنار شمایند یا درباره همه مؤمنان صدق می‌کند؟ امام فرمودند: رمیله هر مؤمنی که در شرق یا غرب یا در جاهای دیگر باشد از ما غایب نیست.

بر اساس روایات، سیره و شخصیت امام مهدی (عج) مانند پیامبر (ص) است، در سراسر زندگی حضرت از آموزه‌های مهرورزانه برای جهانیان دیده می‌شود.

اساس دین اسلام محبت است. حضرت محمد (ص) مهربان‌ترین آفریده خداست. پیامبر (ص) می‌فرماید: محبت، پایه و اساس من است. حتی دشمنانش طعم محبت او را چشیده‌اند. وقتی یک یهودی که هر روز به او جسارت می‌کرد، مریض شده، به عیادت او رفت. در فتح مکه، پیامبر (ص)، خانه ابوسفیان را مانند کعبه، مکان امن اعلام کرد و فرمود: هر کس به خانه خدا یا خانه ابوسفیان پناه برد، در امان است. مکه را بدون ریختن یک قطره خون فتح کرد و فرمود: امروز روز رحمت و محبت است، به دنبال زندگی‌تان بروید که همه شما آزادش‌گانید.

پیامبر آن قدر مهربان است که خداوند در وصفش می‌فرماید: «این پیامبر به سبب لطف و رحمت الهی، بر مردم نرم‌دل شدی، اگر تندخو و سخت‌دل بودی از اطرافت پراکنده می‌شوند».

بر اساس روایات، سیره و شخصیت امام مهدی (عج) مانند پیامبر (ص) است، در سراسر زندگی حضرت از آموزه‌های مهرورزانه برای جهانیان دیده می‌شود. امام محمد باقر (ع) می‌فرماید: او همانند سیره پیامبر رفتار می‌کند.

خداوند متعال در وصف پیامبرش می‌فرماید: «خدای متعال از میان شما، فردی را به رسالت فرستاد که فقر و پریشانی و جهل و فلاکت شما بر او گران است و برای نجات و آسایش شما حرص می‌ورزد و خودخوری می‌کند و نسبت به مؤمنان بسی دل‌رحم و مهربان است».

در تاریخ جنگ احد آمده وقتی مشرکین، سر و دندان پیامبر را شکستند، به جای آنکه آنها را نفرین کند، در حق آنها این چنین دعا فرمود: خداوند! قوم مرا هدایت فرما که آنها نمی‌دانند و در مراسم حج وقتی پیامبر کنار کوه صفا به مردم گفت: «قولوا لا اله الا الله تفلحوا»، «لا اله الا الله بگویید تا رستگار شوید» او را سنگ‌باران کردند. فرشتگان نزد او آمده و گفتند: اگر فرمان بدهی کوه‌ها را بر سر آنها خراب می‌کنیم، اما پیامبر فرمود: «من پیامبر رحمت هستم. پروردگار امت مرا هدایت کن، زیرا آنها نمی‌دانند».

پیامبر (ص) در وصف امام مهدی (عج) می‌فرماید: او مردی از تبار من و همنام من است. او در خلقت و سیرت شبیه‌ترین مردمان به من است. در روایت‌های فراوانی امام مهدی (عج) در صورت و سیرت شبیه پیامبر (ص) معرفی شده است. پیامبری که رأفت و رحمتش به عنوان الگو و اسوه برای جهانیان است.

عبدالله بن ابان روغن‌فروشی داشت. روزی به امام رضا (ع) گفت: آقا جان! برای من و خانواده‌ام دعا کنید. حضرت در پاسخ گفت: مگر دعا نمی‌کنم؟ به خدا قسم کارهای شما هر روز و هر شب بر من عرضه می‌شود.

عبدالله تعجب می‌کند، حضرت در ادامه می‌فرماید: آیا کتاب خدا را نمی‌خوانی که می‌فرماید: «بگو عمل کنید که خداوند و پیامبرش (ص) مؤمنان (ائمه(ع)) عمل شما را خواهند دید».

امام از هر بلایی که قرار است نازل شود آگاه است، لذا از خداوند می‌خواهد تا آن بلا بر ما نازل نشود.

حتی شگفت‌زده خواهید شد، اگر بدانید امام زمان (عج) نه تنها روزی یک بار بلکه همیشه دعاگوی ماست. امام صادق (ع) می‌فرماید: «همانا من در هر شبانه‌روز هزار مرتبه برای پیروان گناهکارم دعا می‌کنم».

آیا می‌دانید چقدر از بلاها به‌وسیله امام زمان (عج) و به دعای ایشان از ما دفع شده است. از آنجا که همه امور به محضر ایشان عرضه می‌شود. امام از هر بلایی که قرار است نازل شود آگاه است، لذا از خداوند می‌خواهد تا آن بلا بر ما نازل نشود.

او عاشقانه برای همه ما دعا می‌کند. قطعاً هر کسی خوب باشد، سهم بیشتری از محبت او دارد، اما این به آن معنا نیست که او عاشق همه ما نباشد و هوای ما را نداشته باشد. او برای ما و همه کسانی که ما دوست‌شان داریم، دعا می‌کند و سرنوشت خوب می‌طلبد.

با خواندن سوره قدر درمی‌یابیم که فرشتگان و روح‌القدس در شب قدر بر امام زمان (عج) نازل می‌شوند و سرنوشت یک ساله ما را به امضای ایشان می‌رسانند و کسی که قدرت تغییر سرنوشت را دارد، امام مهدی (عج) است.

امام محمد باقر (ع) می‌فرماید: به درستی که خداوند ما اهل‌بیت (ع) را بر آنچه بخواهیم توانا قرار داده است، در شب‌های قدر محبت امام مهدی (عج) چنان فراگیر است که بسیاری از آن بهره‌مند می‌شوند و ما چقدر به این محبت بیگران نیازمندیم.

خیلی از خوبی‌ها که نصیب ما شده است به سبب سرنوشتی پر از خیر و خوبی است که او برای‌مان امضا فرموده است. امام محمد باقر (ع) می‌فرمودند: فرشتگان الهی و روح‌القدس در شب قدر هر آنچه را که در طول سال قرار است رخ دهد، با امام در میان می‌گذارند. یکی پرسید: مگر امام از آن احکام و امور بی‌خبر است؟

حضرت فرمودند: خیر، با خبر است، ولی در شب‌های قدر از سوی خدا به پیغمبر (ص) و جانشینان ایشان نسبت به آنچه می‌دانند، دستور می‌آید که آنچه را می‌دانند اجرا کنند.

چرا فرشتگان نامه اعمال ما را هر هفته، هر ماه و هر سال بر حضرت عرضه می‌کنند؟ این کار چه سودی دارد؟ امام مهدی (عج) بی‌شک از همه اعمال و رفتار ما در گذشته، حال و آینده خبر دارد. کسی که از همه چیز آگاه است، چرا باید نامه اعمال ما را ببیند؟

آیا مسأله تشریفات است یا فایده‌ای دارد؟ پیامبر (ص) می‌فرماید: همانا اعمال شما در هر دوشنبه و پنجشنبه بر من عرضه می‌شود، پس من در برابر کارهای خوب شما خدا را شکر می‌کنم و برای اعمال بدتان از خداوند بخشش شما را می‌خواهم.

امام مهدی (عج) در نامه‌ای به شیخ مفید می‌نویسد: ما در مراعات و خبرگیری از حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را فراموش نمی‌کنیم.

امام رضا (ع) هم می‌فرماید: به درستی که ما امامان در هر صبح و شام بر اعمال شیعیان‌مان که بر ما عرضه می‌شود، می‌نگریم. پس بر کوتاهی‌های ایشان، طلب عفو و بخشش می‌کنم و بر اعمال نیک ایشان شکر خداوند را به جا می‌آوریم.

امام مهدی (عج) در نامه‌ای به شیخ مفید می‌نویسد: ما در مراعات و خبرگیری از حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و یاد شما را فراموش نمی‌کنیم. این اغراق نیست، امام با تمام وجود ما را دوست دارد و به ما عشق می‌ورزد. بی‌سبب نیست که از خداوند

متعال می‌خواهیم: «وَأَمِّنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ»؛ خدایا! بر ما به خشنودی آن حضرت منت گذار و رأفت و مهربانی و دعای خیر و برکت وجود مقدسش را به ما عطا فرما تا بدین وسیله، ما به رحمت گسترده و سعادت نزد تو دست یابیم.

حتماً شنیده‌اید که محبت، محبت می‌آورد. وقتی ما امام زمان (عج) را دوست داریم، پیداست که ایشان هم ما را دوست دارند. به قول معروف:

چه خوش بی‌مهربانی هر دو سر بی/که یک سر مهربانی درد سر بی

کسی به امام صادق (ع) گفت: «به خدا قسم شما رو دوست دارم» حضرت به زمین خیره شد و پس از لحظه‌ای سر برآورد و فرمود: راست گفتی، از قلب خود بیرس که دل من نسبت به محبت تو چگونه است؟ زیر همانا دل من از آنچه در قلب توست خبر می‌دهد. از این روایت درمی‌یابیم که محبت شما به امام یعنی عشق امام به شما.

عشق یکسان می‌نوازد عاشق و معشوق را/این عمل از شمع و از پروانه محسوس است

پس بهتر است دوباره سری به قلب‌تان بزنید، اگر عشق به او جاری است بدانید به خاطر این است که قلب امام زمان (عج) هم سرشار از محبت به شماست. بسیاری از عنایت‌های حضرت مهدی (عج) نیز به سبب محبت و عشق است او به انسان‌ها عشق می‌ورزد.

او فقط امام ایران و اینجا و آنجا نیست. امام جغرافیاست. امام شرق و غرب عالم است. امام زمین و آسمان است. محبت او به هستی برای کسب منفعت یا فرو نشانیدن میلی نیست. وجود او پر از محبت الهی است. عادت او احساس و نیکی به خلائق است. همه بارها از چشمه محبت او سیراب شده‌اند، زیر چتر محبت او ایستاده‌اند.

عهد کردم که بدهکار نباشم به کسی/وای از دست محبت که بدهکار توأم

انسان گناهکار هم دوست دارد، که دیگران او را دوست بدارند و از خود نرانند، اما این‌گونه نیست گناهکار با گناهش از چشم خیلی‌ها می‌افتد. بنابراین، اگر گناه کنیم، امام مهدی (عج) هم غمگین است، اما باز هم مشتاق توبه و بازگشت ماست. ایشان در پیامی شیوا به شیعیان خود می‌فرماید: «اگر نبود محبت و علاقه ما نسبت به صلاح شما و رحم و دل‌سوزی ما نسبت به خود شما، هر آینه از خطاب با شما صرف‌نظر می‌کردیم و کاری به کارتان نداشتیم».

هرگاه راه به جایی نداشتید بدانید امام (عج) شما را می‌پذیرد. اگر روزی دنیا به این بزرگی برای شما کوچک شد، بدانید جایی برای پر کشیدن و پرواز به سوی آن وجود دارد. پیامبر (ص) می‌فرماید: امت من به امام (عج) پناه می‌برد، آن‌گونه که زنبور عسل به ملکه خود پناه می‌برد و امت من به او پناه می‌برد، همان‌گونه که پرندگان به آشیانه خود.

روی صندوق‌های صدقات خوانده‌اید این حدیث نوشته شده: صدقه بلا را دفع می‌کند، تا حالا فکر کرده‌اید امام مهدی (عج) چند بلا را از ما دفع کرده است، چند بار از خداوند برای ما، زنده ماندن، عمر طولانی طلب کرده است، راستی سهم ما از دعاهای نیمه‌شب امام مهدی (عج) چقدر بوده است؟ سیدبن طاووس می‌گوید: سحرگاهی در شهر سامرا شنیده‌ام که امام مهدی (عج) این‌گونه دعا می‌فرمود: «خدایا! شیعیان را تا روزگار عزت، ملک، حکومت و دولت ما زنده و باقی بدار».

یقین کنید امام مهدی (عج) با دعاهای خویش همواره در حفظ شیعیان می‌کوشد. «نصر» که از خادمان خانه امام حسن عسکری (ع) است می‌گوید: زمان کودکی امام مهدی (عج)، حضرت به من فرمود: آیا مرا می‌شناسی؟ گفتم: آری، شما آقای من و فرزند مولای من هستی. حضرت فرمود: از این نپرسیدم. گفتم: نمی‌دانم شما بفرمایید: حضرت فرمود: «من خاتم اوصیاء هستم و بلا تنها به وسیله من از خانواده و شیعیانم دفع می‌شود».

هر شخصی بارها فاصله خود را با فقر، تصادف، رسوایی، بی‌آبرویی کم کرده است، اما چه کسی او را نجات داده است؟ اگر محبت‌های ایشان نبود، زندگی ما تاکنون دوام نداشت. ما نبودیم، به هزار راه نرفته، رفته بودیم و کینه‌ها وجودمان را فرا گرفته بود. بهتر است بگوییم اگر محبت‌های او نبود، آغاز و نهایت ما مشخص نبود.

تولد و مرگ ما به امام مهدی (عج) گره خورده است. اگر متولد شدیم او ما را خواسته است و اگر بمیریم او ما را تنها نمی‌گذارد. امروزه ما مانند برگ‌ی هستیم که درختش امام زمان (عج) است. امام محمد باقر (ع) درباره درخت طوبی می‌فرماید: آن درخت،

حضرت رسول (ص) است. تنه آن، حضرت علی (ع) و شاخه‌اش حضرت فاطمه (س) و شیعہ برگ‌های آن درخت هستند. هرگاه یکی از شیعیان ما از دنیا برود، برگی از آن درخت می‌افتد و هر گاه نوزادی برای شیعه به دنیا آید به جای آن برگ، برگی می‌روید.

تولد و زندگی به خاطر وجود حضرت مهدی (عج) است. در حقیقت سرچشمه حیات در این زمان وجود نازنین و گرامی ایشان است. امام صادق (ع) می‌فرماید: ما اهل‌بیت (ع) علت به وجود آمدن همه مخلوقات هستیم و در روایت دیگری می‌فرماید: خداوند اهل‌بیت (ع) را سبب زندگی خلایق قرار داده است. رشد و بزرگ شدن هم با عنایت امام زمان (عج) بوده است. در امور زندگی هم همه خوبی‌ها از سوی امام زمان (عج) به ما می‌رسد، او واسطه فیض است. امام کاظم (ع) می‌فرماید: «هیچ ملکی نیست که خداوند او را برای اجرای فرمانی به زمین ارسال کند، مگر اینکه ابتدا نزد امام برود و آن امر را به ایشان عرضه می‌دارد».

تمامی نعمت‌ها، رزق و روزی‌ها، منفعت‌ها، برکت‌ها و رحمت‌ها به خاطر امام زمان (عج) و از سوی ایشان به ما می‌رسد. امام محمد باقر (ع) می‌فرماید: خداوند، به خاطر اهل‌بیت (ع) به بندگانش روزی می‌دهد و به خاطر ایشان سرزمین‌ها را آباد می‌کند و به خاطر ایشان برکات را از زمین خارج می‌کند، در حدیث دیگری امام صادق (ع) می‌فرماید: خداوند به سبب ما درختان را میوه‌دار و میوه‌ها را رسیده و قابل استفاده می‌کند و به خاطر ما باران را نازل و زمین‌ها را سبز می‌گرداند.

محبت‌های امام زمان (عج) به هنگام مرگ هم شامل ما می‌شود. آقای جوادی آملی می‌گوید: اگر کسی واقعاً مهدوی باشد، همین که دارد می‌میرد، نخستین کسی که به بالین او می‌آید، وجود مبارک حضرت است. مرحوم کلینی نقل می‌کند: چهار بزرگوار به بالین محتضر مؤمن می‌آیند و هیچ لذتی برای مؤمن به اندازه لذت مردن نیست.

اگر شما مؤمن و مهدوی باشید، زندگی و مرگ‌تان غرق در محبت امام زمان (عج) است. ولی ما چه کرده‌ایم؟ تا حالا چقدر از محبت‌های امام زمان (عج) سخن گفته‌ایم، چه قدر در این باره پیامک زده‌ایم؟ چند تابلو از جلوه‌های مهر و محبت نقش دیوار فکر، جان و خانه‌مان شده است، چقدر!!!

از این همه محبت چند پیمانه برداشته‌ایم؟ چه قدر خودمان را به آن سپرده‌ایم؟ متأسفانه برخی مسلمانان و شیعیان چنین می‌پندارند که امام مهدی (عج) خشن و خون‌ریز است و او با شمشیر و قتل می‌شناسند.

باید گفت از سوی برخی دروغ‌پردازان و سازندگان احادیث دروغین، دروغ‌های ناروایی بر امام مهربانی‌ها بسته‌اند و کار را به جایی رسانده‌اند که برخی شیعیان باور کرده‌اند که امام (عج) با قتل و کشتار حکومت می‌کند و انسان‌های گنهکار را از دم تیغ می‌گذرانند و شمشیر امام گردن انسان‌ها را می‌زند. حتی برخی با هم شوخی می‌کنند و گردن همدیگر را می‌بوسند و می‌گویند: جای شمشیر امام زمان (عج) را می‌بوسیم!

حضرت مهدی (عج) در عصر ظهور با مردم مهربان است و با کارگزاران حکومتش سخت برخورد می‌کند. او با دشمنان انسانیت (صهیونیسم) سخت و خشن برخورد می‌کند. (اشداء علی الکفار رحماء بینهم).

جالب اینجاست که برخی شیعیان می‌پندارند که امام مهدی (عج) ظهور کند، این دنیا تمام می‌شود. پس نمی‌خواهند امام زمان (عج) ظهور کند. در حالی که نمی‌دانند از ظهور تا قیامت فاصله زیادی است و پس از ظهور، رجعت رخ نمی‌دهد. آن زمان زندگی رنگی تازه می‌گیرد، رنگی که آن را از زندگی‌های امروزی جدا می‌کند. عصر ظهور عصر زندگی است، عصر خوبی‌ها، ظهور رأفت‌ها، جوشش شفقت‌ها و رسیدن به عطوفت‌هاست.